

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δὲς, λ. 40, τρεῖς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πρωτίστη κυβερνητικὴ σκέψις εἶνε ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος φροντίς, ἥτις ἐμπεριέχει ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν προόδον· ἡ συντήρησις τῶν καθεστώτων ἐρχεται δευτέρα ἐν τῇ λογικῇ τάξει, διότι τὸ αἶσθημα καὶ τὸν νόμον τῆς συντηρήσεως ἔχουσιν οἱ κυβερνηταὶ κοινόν καὶ μετὰ τῶν ζώων αὐτῶν. Ἐὰν οἱ πύθηκοι ἐφαντάζοντο νὰ σχηματίσωσι κοινωίαν καὶ νὰ δημιουργήσωσιν ὑπουργεῖον ἰδίον, ὅλος ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας τοῦ ὑπουργείου τούτου, εἴτε κοινοβουλευτικῆς εἴτε μὴ, ἤθελε περιορισθῆ εἰς τὴν προμήθειαν τῆς ἀπαιτουμένης χάριν τῶν κυβερνωμένων κριθῆς καὶ σικάλως. Κατὰ μίμησιν τοῦ τοιούτου πρότυπου ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις φαντάζεται ὅτι δὲν ἔχει ἄλλον λόγον ὑπάρξεως παρὰ τὴν συντήρησιν τοῦ καθεστώτος, ὅσον καὶ ἂν ἦτε τοῦτο πιθηκικόν. Ἐπὶ τὰ ἔχνη τοῦ προκατόχου ἀμερίμνος πρόχωρεῖ ὁ διάδοχος πάντοτε πρωθυπουργός· καὶ ὑπολαμβάνει καθήκον σοβαρώτατον νὰ μὴ στερῶν αἱ ἀλοκαὶ τοῦ κράτους τοῦ ἀλμυροῦ αὐτῶν καρποῦ καὶ νὰ εἰσρέωσι καὶ ἐκρέωσιν αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τῶν δημοσίων ταμείων μετὰ μεθοδικῆς κανονικότητος. Ἄλλ' ἂν καὶ εἰς τοῦτο εὐρίσκωσι δυσκόλιας οἱ μεγαλοφυεῖς ἡμῶν κυβερνηταί, φαντάσθητε ποῖον τρόπον καὶ ἔλιγγον ἤθελον αἰσθανθῆ, ἂν προσεκαλοῦντο νὰ λύσωσι τὰ προβλήματα τοῦ μέλλοντος καὶ νὰ σταθμίσωσι τὸ βᾶρος τοῦ ἀγνώστου. Δὲν εἶνε ἤδη ἄξιοι ἀρκοῦντος εἰκτιρισμοῦ, ἐν ᾧ χρόνῳ βαδίζουσιν ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν ἐπὶ τῶν πεζωτέρων κυβερνητικῶν ζητημάτων; Καὶ ὅμως οφείλομεν νὰ διακηρύξωμεν ὅτι τὸ σπουδαιότερον μέρος τῶν κυβερνητικῶν καθηκόντων, ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔθνους φροντίς, ὄχι μόνον δὲν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ κατοικῆ ἐντὸς τοῦ κρανίου τῶν ἡμετέρων κυβερνητῶν, ἀλλ' οὐδ' εἰς τὸν κύκλον τοῦ ὑπ' αὐτῶν νοητοῦ κόσμου ἐμπεριλαμβάνεται.

Τὸ μέλλον. Πόση παρηγορία δὲν ἐγκλείεται ἐν τῇ μιᾷ καὶ μόνῃ ταύτῃ λέξει; Ἄλλ' ἡ ἐπικρατοῦσα πολιτικὴ κινδυνεύει νὰ καταστιγματίσῃ καὶ τὸ μέλλον, ὅπως ἐξηκρίωσεν τὸ παρόν. Διότι τὸ μέλλον εἶνε ἀνεπίστευτον ἐκεῖ ὅπου τὸ παρόν διηνεκῶς εἶνε ἀθλιον καὶ ποταπόν. Τὸ μέλλον εἶνε τέκνον, τοῦ ὁποίου ἡ γέννησις πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ παρόντος. Τίς θὰ ἐγκυμονίσῃ τὸν τοκετὸν τοῦτον ἐν Ἑλλάδι; οἱ πολιτευόμενοι; παντάπασιν· οἱ συμφέρον ἔχοντες εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ παρόντος; παράλογον· οἱ τῆς καθεστηκυίας ἡλικίας ἄνθρωποι; οὐδαμῶς. Μόνῃ ἡ νέα γε-

νὰ, ἡ ἀποτελοῦσα τὴν ὀπισθοφυλακὴν τοῦ παρόντος, δύναται νὰ χαλάσῃ τὴν τάξιν τῆς παρατάξεως καὶ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν. Ἐὰν μὴ ὀπισθώσιν οἱ νέοι μετ' ὀφθαλμοφαντοῦς ἀδιάσειστον, ὅσον καὶ ἂν μισῶσι σήμερον τὴν φουλοκρατίαν, ἐξερχόμενοι εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, θὰ ὑπακούσωσι βαρμηθὸν ὑπὸ τὰ δεσμὰ αὐτῆς καὶ ἡ συνήθεια δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ καταστήσῃ αὐτὰ προσφιλῆ καὶ ἀνεκτά. Ἀπὸ τοῦδε πρέπει οἱ νέοι νὰ μὴ λησμονήσωσιν οἰδ' ἐπὶ στιγμήν, ὅτι αἱ κακαὶ ἔξεις καὶ ὁ ὀλικὸς βίος ἔχασε θέλησιν πολλὰκις ἰσχυρότερα τῶν τῆς δικαιωμένης ἀρετῆς. Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐκμετάλλευσίς τῆς πατρίδος τιμᾶται περισσότερον ὑπὸ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἢ ὁ ἀγνός πατριωτισμός, ἐκεῖ οἱ ἐκμεταλλεῖται θὰ ἀπαρτίζωσι πάντοτε τὴν πλειονοψηφίαν. Βεβαίως αἱ νέοι καρδίαι οὐδέποτε φαντάζονται τὴν ἐκπτώσιν εἰς ἣν ὑπόκειται κατ' ἀνάγκην ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ὅταν ἡ κοινωνία δὲν ἐνθαρρύνῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀγανακτοῦσι μάλιστα εἰς τὴν ἰδέαν τοιαύτην· ἐκπτώσεως· καὶ ὅμως εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι καὶ ἡ ἀγνωτέρα καὶ πατριωτικώτερα νεότης εἶνε φόβος μὴ διαφθαρῆ καὶ ἐκείνη, ὅταν ἡ κοινωνία, ἐν ᾧ μέλλει νὰ ἀνδρωθῆ καὶ νὰ ζήσῃ, ἀποπνέει σῆψιν καὶ δυσωδίαν.

Διὰ ταῦτα παρὰ τῇ νεολαίᾳ πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας ὅπως πολεμηθῆ ἡ κοινωνικὴ ἐπιρροή· πρέπει ἕκαστος νέος μετ' ἰδιαζούσης στοργῆς νὰ ἐπιμεληθῆ τὰ πολύτιμα σπέρματα τῆς ἀπονηρέτου ἑαυτοῦ καρδίας καὶ νὰ μὴ συγχέῃ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοῦς μετ' τὴν ἐλάττωσιν τῆς εὐαισθησίας καὶ μετ' τὴν ραδιουργικὴν ἱκανότητα· ἐκ τῶν ὀραίων νεαρῶν ἀτομικῶν τύπων θὰ σχηματισθῇ παρ' ἐμπειροσώπου ἡ πατρίς καὶ ἐκ τῶν νέων καρδιῶν θὰ προσλάβῃ νεότητα καὶ ἀνθρωπότητα καὶ ἀκμὴν τὸ ἔθνος. Δὲν βλέπετε, δὲν αἰσθάνεσθε σήμερον ὅτι τὸ ὄνομα καὶ ἡ φήμη τῆς Ἑλλάδος μετέχει τρόπον τινὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς φήμης τοῦ Βελόντσα; Ἡ πολιτικὴ καὶ ὁ πατριωτισμὸς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως συνηγωνίσθη περὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο πρὸ διετίας ἀγῶνα μακρὸν καὶ πεισματώδη· ὁλόκληρον κόμμα κατετροπώθη καὶ ἕτερον κόμμα, ἀνευ ἄλλης ἀξίας, κατέλαβε τὴν ἀρχὴν· τὸ δὲ ἰποτελέσμα ποῖον; ὅτι ὁ ἄνθρωπος, εἴτε ἐνοχος εἴτε ἀθῶος, περὶ τοῦτου σήμερον δὲν πρόκειται, ἀνεκνήρυχθη ὁ τύπος τοῦ ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ, ὅπως ἐννοεῖ τὸν πατριωτισμὸν ἡ ἐπικρατοῦσα πολιτικὴ. Ἡ ἀξία καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν ἀτομῶν δημιουργεῖ πάντοτε τὴν σημασίαν καὶ τὴν φήμην τοῦ ἔ-

θους· και πολλάκις μὲν ἐπ' ἀδικίᾳ τοῦ ἔθνους συμβαίνει τοῦτο, ἀλλὰ πάντοτε οὕτω ποσάκις δὲν ἐξυβρίσθη ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν Εὐρώπῃ ἕνεκα σποραδικῶν τιῶν κακῆς πίστεως, ἐμπορῶν ἢ καὶ λωποδυτῶν μάλιστα; Ὁ κόσμος ὁ λαλῶν εἶναι πανταχοῦ καὶ πάντοτε φλύαρος καὶ ἀδικος· ἡ δὲ λογικὴ ἔχει καὶ αὐτὴ ἀνάγκην τέχνης ὅπως ἐπιβληθῆι εἰς τὰ πλῆθη· μὴν ἢ συνειδήσεις καὶ ὁ ἀψευδὴς χαρακτήρ, αὐτάρκης αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ ἀμερικῶν περὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας τῶν περὶ ἀνθρώπων, δύναται νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα σταθερὰ καὶ ἔμμονα. Ἄλλ' ἢ συνειδήσεις ἀκριβῶς ἐλλείπει ἀπὸ τῆς ἐπικρατούσης παρ' ἡμῖν πολιτικῆς. Ἡ Ἑλλὰς ὅπως ἀναρθωθῆι ἔχει ἀνάγκην χαρακτῆρων καὶ πεποικισμένον ὅτι τοιοῦτους θὰ προμηθεύῃ τῇ πατρίδι ἢ νῆα γενεὰ.

Ὀλίγαι λέξεις εἰσὶ πρὸς τὴν φίλην νεότητα πρὶν κλείσωμεν τὴν σειράν τῶν ἀρθρῶν τούτων. Ὑπερ τοῦ δέον ἐπεκράτησε παρ' ἡμῖν ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ τὸ τῆς πατρίδος εἶναι ἀντίπαλα. Βεβαίως ἐν κοινωνίαις, ὅπου βόσκει ἀνέτως ἡ διαφθορά, ἐν κοινωνίαις, ὅπου ἡ πολιτικὴ εἶναι ἀσελγὴς καλλιέργεια, ἢ Κυβερνήσεις πάντοτε θέτει εἰς σύγκρουσιν τὴν συνειδήσιν τῶν ἀτόμων πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν· ἀλλ' ἐν ταῖς ἐλευθέροις πολιτείαις ἢ Κυβερνήσις δὲν ἀποτελεῖ τὸ πᾶν καὶ μίαν τῶν σπουδαιοτέρων μεταρρυθμίσεων, αἰτίνας θὰ τελεσθῶσι ποτὲ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ, ἐστὲν αὐτῇ ἢ ἡ Κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι καταστήσῃ, ὅσον πρὸς ἀνατὸν ὀλιγωτέρον. Ἄλλ' ἂν ἡ κυβερνήσις θέλῃ νευρόσπαστα καὶ περιβάλλῃ ἐστὶν ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς προδότας, ἢ κοινωνία ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ τοὺς χαρακτῆρας, τοὺς εὐσυνειδήτους, τοὺς μετὰ τιμῆς ἐργαζομένους, τοὺς πατριωτικῶς αἰσθανομένους. Μεταστρέψατε τὰ βλέμματα ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ κύκλου εἰς τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ θὰ ἴδητε ὅτι ἐνταῦθα ἡ τιμὴ εἶναι βέβαιον πάντοτε εὐδοκιμοῦντος ἀτόμου. Ὁ μετ' ἀπιστίας καὶ ἀσυνειδήσιας εὐδοκιμῶν, εἴτε καθηγητῆς, εἴτε ὀδοκαθαριστῆς εἶναι, θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς σήμερον, ἀνεὺ αὐτολογίας· ὅταν κατατροπωθῆι ἡ πολιτικὴ αὕτη, ἢ αἰώνως κατασκευάζουσα φουμάτια διαφθορᾶς ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀτόμων, ἢ βασιλεία τῶν τιμῶν καὶ τῶν φιλοπατρίδων θὰ κυριαρχήσῃ ἐπ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ νῆα γενεὰ τῆς σήμερον ἂν μείνῃ σταθερὰ ἐν τῇ ἀγνότητι αὐτῆς, θὰ ἀπογευθῆι τότε τοὺς ἐντίμους καρπούς τῆς ἠθικῆς ταύτης ἀναπλάσεως. Ἐάν ἡ Πρόνοια δὲν ἀρνήθῃ ἡμῖν τὴν ζωὴν, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ δευτεραγωνιστήσωμεν ἐν τῇ δριστηκῇ κατὰ τῆς φαυλοκρατίας πάλῃ. Ὁ ἀγὼν εἶναι βαρῦς· οἱ μύθοι ἀνυπόλογοι· ἀλλ' ἢ ὡρὰ τῆς κρίσεως ἤγγικε καὶ οὐδεμία θυσία εἶναι ἀναξία τῆς εὐτυχίας τοῦ νὰ ἔχωμεν πατρίδα ἐντιμὴν καὶ μεγάλην ἐν ἐθνικῇ δόξῃ.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Πρὸς τοὺς συνδημῶτας ἡμῶν

Εὐχαρίστως εἰδοποιῶ τοὺς συνδημῶτας μου, ὅτι, κηρυχθέντος ἤδη δριστηκῶς τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τοῦ ἡμετέρου δήμου πρὸς τὸ 1883, ἡ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογή τῶν δημαρχικῶν Προέδρων καὶ τῶν δημοτικῶν Συμβούλων τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἢ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7461 ἀπὸ 30 Ἀυγούστου ε. ε. προγράμματός μου διακηρυχθεῖσα διὰ τὴν

αὔριον 18 ε. μηνός, θέλει ἐνεργηθῆ διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου καταλόγου κατὰ τὸν κατάλογον δὲ αὐτὸν θέλουν λάβει μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην καὶ ὅσοι ἐνεγράφησαν ἐσχάτως κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀναθεώρησιν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

Ὅθεν γνωστοποιῶν τὰ ἀνωτέρω πρὸς τοὺς συνδημῶτάς μου παρακαλῶ τοὺς νὰ προσέλθωσιν αὔριον εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ δώσωσι τὰς ψήφους τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰρημέων μελῶν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐξασκούντες οὕτω τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου διδόμενον τούτου πολῦτιμον δικαίωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1883

Ὁ Διμαρχος
Α. Σ. Σουτζος.

Αὔριον θὰ ψηφίσουν 1800 ἐκλογεῖς περισσότεροι ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐκλογάς, ἀφαιλεῖται δὲ καὶ τοῦτο εἰς τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀνδρικὴν ἐνεργεσίαν τοῦ κ. Δημάρχου, ἀκροαθῆσαντος τὴν ἀντίθετον ὁδὸν τοῦ προκατόχου του, δημιουργήσαντος φυλὴν Βερούτιανῶν. Τοῦτο βεβαίως, καθὼς καὶ αἱ γελοῖαι κατηγορίαι τῶν ἀντιπολιτευομένων φύλλων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Ἀἰῶνος, χανομένο εἰς τὰ μικρὰ, ἐνοχοποιούonta κυρίως αὐτὸν πὺν Συντάκτην, ὡς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου, ἐστερέωσαν πλείοτερον τὴν δικαίαν δημοτικότητα, ἢς ἀπολαύει ὁ Δημάρχος. Πλήρεις σκέψεις θέλωμεν δημοσιεύσει μετὰ τὴν ἐπαύριον, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δημοτολογούμε πολὺ διαρκουσῶν τῶν ἐκλογῶν.

Καμαρόνετε τὴν Θεσσαλονίκην μας; καμαρόνετε τοὺς ἐγκρίτους τῆς; Καμαρόνετε τὸν ἀρχιερέα; καὶ; Κόμματα, κόμματα, κόμματα! Ὁ διεφθαρμένος Ἑλληνας—ἡ διεφθαρμένη ἑλληνικὴ ὀλιγαρχία—δὲν δύναται νὰ ζῆσῃ χωρὶς κόμματα. Ἰδοὺ ποῦ ἔφεραν τὴν Θεσσαλονίκην οἱ ἐγκριτοὶ τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ἐγκριτοὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ἐγκριτοὶ τῶν Θεσσαλονικῶν. Κατωτέρω βλέπετε ἐν τῇ ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπιστολῇ μας τὰ συμβαίνοντα. Πολλὰ γράμματά μας ἐκείθεν ρίπτουν ὅλον τὸ σφάλμα ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα. Γράμματα φίλων μας. Καὶ ὁμοίως, δὲν θέλωμεν τοὺς ἀκολούθησει εἰς τὸν πόλεμον αὐτόν. Ἐνοχος ὁ ἀρχιερεὺς, ἀλλ' ἔνοχος καὶ αὐτοὶ. Ὑπερ πατρίδος δὲ οὐδένα βλέπομεν ἐνεργούντα. Φιλοπατρίαν ἐννοοῦμεν τὴν ὑποχώρησιν. Κοντὰ τὰ λόγια. Οἱ ἀγωνισταὶ ἐν τοιοῦτῳ πονηρῷ ἀγῶνι εἶναι κατὰ ἄλλο ἢ φιλοπατρίδες. Εἶναι ἐγωῖσται· καὶ τίποτε ἄλλο. Ἐγωῖσται καὶ πείσμων καὶ ἀντεναγγελικὸς ὁ ἀρχιερεὺς· ἀλλὰ ἐγωῖσται καὶ μισοπάτριδες καὶ οἱ λεγόμενοι ἐγκριτοὶ· λαὸς δὲ ἀμόρφωτος ἀκόμη καὶ μηδισχυρὸς ἀρκετὰ ἵνα παλαιώσῃ καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, στιγματούσα καὶ τὰ δύο κόμματα, στιγματούσα καὶ τοὺς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἀλλὰ καὶ τὸν Σύλλογον τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Καὶ ἦδη ξεῦρετε τί γίνεται; Ἐξ πολιτῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν δύο τούρκων—καὶ ὅχι τοῦ Μητροπολίτου—ἐργάζεται ἐν τῇ Μητροπόλει πρὸς καταρτισμὸν καταλόγου τῶν μελλόντων νὰ ἀποτελέσωσι τὴν γενικὴν συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν καὶ εἰκόσι τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐκλέγει τὴν ἐφορείαν. Τὸ δριστηκὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας ταύτης θὰ σοὶ ἀνακοινώσω ἀμέσως, λέγει ὁ γράφων πρὸς ἡμᾶς φίλος. Νὰ μὴ μᾶ; ἀνακαινώσης τίποτε, διότι θεωροῦμεν αἰσχος τὸ προῖον ἐφορείας, ἢς ἡ ἀρχὴ θὰ ἦναι καρπὸς ἐπιτροπῆς ἐλ-

ληνικῆς προεδρευομένης ὑπὸ τούρκων ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Μητροπόλει.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν διατρίβει ἐνταῦθα ἐπ' ἀδείᾳ λόγῳ τῆς προσβληθείσης ὑγείας του ὁ ἐν Καίρῳ ἡμέτερος Γενικὸς Πρόξενος κ. Ἀλέξανδρος Ράλλης πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποβιώσαντος νομοδιδασκάλου Γεωργίου Ράλλη. Αἱ Αἰγυπτιακαὶ συνάδελφοι ἀφορμὴν λαβοῦσαι ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Ράλλη ὑπερ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῶν πρὸς περιθάλψιν τῶν ὑπὸ τῆς χολέρας παθόντων ἐν Καίρῳ ὁμοειθῶν ἐξείρουσι τὴν δραστηριότητα καὶ φιλανθρωπίαν αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν αὐταπάρνησιν ἢ, ἐδείξε καθὰ τὴν μεγαλειότητα καταστροφῆς τῆς χολέρας, συστήτας θεραπευτήριον, προστρέγων ἀδιακόπως εἰς τὰς πασχούσας οἰκογενείας βοήθειαν καὶ ἐνθαρρύνων τοὺς πάσχοντας καὶ ὑποθερμαίνων τὸν ζῆλον τῶν ἐν Καίρῳ συντεχνιῶν, αἰτίνας ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ράλλη, συνεργάσθησαν μετὰ ζήλου καὶ ἀρρητίσεως ὑπερ τῆς ἀλλήλοσωτηρίας ἀπὸ τῆς ἀνθρωποκτονίου ἐπιδημίας. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» συγγαίρει τῷ κ. Ράλλῃ διὰ τοῦ ὑπερ τῆς πασχούσης ἐν Καίρῳ ἑλληνικῆς κοινότητος ἀτρότους κόπους αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ἐγίνε λόγος πολλὸς περὶ τῆς δραπετεύσεως τοῦ Γιαταγάνου, χάριν τῆς δικαιοσύνης καὶ διὰ νὰ μὴ χάσων τὴν ὑπολήψιν τῶν τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας, διαβεβαίωσιμεν ὅτι ὁ Γιαταγάνος εἰσῆχθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ κ. Γούζαρη.

Ὁ ἐκ Βερολίνου ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς μᾶς γράφει τὸ ἐξῆς νόστιμον ἐπεισόδιον τῆς ἐκείσε ὑρισταμένης ἐκθέσεως τῆς ὑγεινῆς. «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν ἐπιλοξενητο ἐνταῦθα ὁ διάδοχος τῆς Πορτογαλίας, νέος εἰκοσαετής, ὅστις ἐπισκεφθεὶς τὴν ἐκθεσιν, ἐδῶκεν εἰς μικρὰν ἀνθοπέδιδα, προσφέρουσαν αὐτῷ ῥόδον, 50 μάρκας, ἥτος 62 1/2 φράγκα. Ἡ ἀνθοπέδις, ἥτις ἐπέκει τὰ ῥόδα διὰ λογαριασμὸν κηπουροῦ τινος, ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τὸν κηπουρὸν 20 λεπτὰ διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ῥόδου, νὰ κρατήσῃ δὲ τὰ λοιπὰ, καθόσον ὁ πρίγκιψ διὰ τῶν μάρκων ἐκείνην ἀντήμεψε, καὶ ὅχι τὸ ῥόδον. Ὁ κηπουρὸς ἐπέμνε νὰ λάβῃ ὅλα τὰ χρήματα, καθόσον πληθῶν αὐτὴν διὰ νὰ πωλῆ δικαιοῦται νὰ λάβῃ πᾶν ὅτι κερδίσει. Καὶ οὕτω ἡ ὑπόθεσις ἐφθασεν εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ αὔριον γίνετα ἡ δίκη, ἢς ἀκούσια αἰτία εἶναι ὁ διάδοχος τῆς Πορτογαλίας.

Ἀέγουσιν τοὺς ἐπαρχιώτας ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ εὐπίστους κατὰ μέρος ἐν τοῖσι τὰ λεγόμενον δὲν εἶναι ψευδές. Ἡ ἐντιμὸς πατρὶνὴ συνάδελφος «Ἐπὶ τὰ πρόσω» συνιστᾷ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς εἰς τὸ ἐμπορικὸν δημόσιον τῶν Πατρῶν τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ ἑβδομαδιαίου ἐμπορικοῦ καὶ γρηγοροῦσιν τοῦ δελτίου, ὑπερ ὁ «Αἰὼν» δημοσιεύει καθ' ἑβδομάδα. Καὶ τὸ συνιστᾷ διὰ νὰ προφυλάξῃ δὴθεν τοὺς Πατρινούς ἀπὸ τοὺς κυβευτάς. Ἄς μάθῃ λοιπὸν ἢ φίλη συνάδελφος «Ἐπὶ τὰ πρόσω»—διότι βεβαίως τὸ ἀγνοεῖ—ὅτι ἐκ τῶν ἀργικυβευτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου εἶναι καὶ ὁ συντάκτης τοῦ ἐν λόγῳ δελτίου, διωχθεὶς μάλιστα ἀλλοτε ὑπὸ τοῦ «Αἰῶνος»—ὡς κάμων ἴσως παρὰ πολὺ τῆς δουλειᾶς του δυνάμει τοῦ δελτίου—καταφυγὼν ἔπειτα εἰς τὴν «Παλιγγενεσίαν»; διωχθεὶς δὲ καὶ ἐκείθεν κατέφυγε πάλιν εἰς τὸν «Αἰῶνα». Ἄς μάθῃ δὲ καὶ τοῦτο ὅτι εἶναι ἐκ τῶν συντα-

κτῶν ἐκείνων οἵτινες ἀντὶ νὰ πληρῶνται διότι γράφουν, μπορεῖ νὰ πληρῶνουν ἐπίστε, ἀρκεῖ νὰ θέλῃ ὁ ἐκάστοτε διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος ἐν τῇ γράφῃ. Εἶναι δὲ αὐτὰ τερτίπια, αἱ ἐπιθέσεις κατὰ τῆς κυβείας διὰ νὰ ἐξευτελισθῇ ἕνα χαρτὶ τὸ ὅποιον τυχαίνει ἢ συμμορία, ἢς ἀποτελεῖ μέλος, νὰ καταδιώκῃ, διότι τῆς συμφέρει ὁ ξεπεσμός, νὰ ὑψώσῃ δὲ ἄλλο χαρτὶ, τοῦ ὅποιου ἐπιδιώκει τὸν ὑψομόν. Οἱ χρηματισταὶ ἐδῶ εἶναι διηρημένοι εἰς συμμορίας, τί δὲ, ἐρωτῶμεν τὴν ἀγαπητὴν «Ἐπὶ τὰ πρόσω» συνάδελφον, θὰ ὠφεληθῶν αἱ μικραὶ περιουσίαι ἐντίμων πολιτῶν ἐάν ἀπὸ μιᾶς ἐμπέσωσιν εἰς ἄλλην συμμορίαν;

Χθὲς τὸ ἐσπέρας τρεῖς γενναῖοι ὑπαξιώματιοὶ ἐκρυσαν τὴν θύραν τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ Καλαμιώτου οἰνοπωλείου ἢ Μουρά, ζητούντες νὰ τοῖς ἀνοιχθῇ· διότι ἦτο κεκλεισμένη, ἄλλων εὐθυμούντων ἐσωθεν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ καταστηματούχος ἐβράδυνε νὰ ἀνοίξῃ, οἱ κύριοι ὑπαξιώματιοι, θεωρήσαντες τοῦτο προσβολὴν, ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ, ἔσυραν τὰ ξίφη των, καὶ τὸν ἐκακοποίησαν μετ' ὃ ἡ παλληκάρια των ἐστράφη ἀλλοχού, κατὰ πολίτου ἐκεῖ παρευρισκομένου, ὅστις ἠθέλησε νὰ σώσῃ τὸν οἰναπῶλιν ἐκ τῶν χειρῶν των. Καὶ ἀπῆλθεν ἔπειτα ἀνεόλητοι. Συχνὰ ἀκούονται τοιοῦτοτρόπως ἀνδραγαθαῦντες οἱ ὑπαξιώματιοὶ μας καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει τὸ Φρουραρχεῖον νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ μέρους ἐνθα ἤρξισαν ἐργασίαι πρὸς οἰκοδομὴν καταστήματος τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς βουνὸν ἐκ πετρῶν ὑψοῦται εἰς σχῆμα μασσωλείου εἰς ἀγνωστον τινα ἥρωα ἴσως, μεξυλίνον σταυρὸν ἑπάνω, καὶ με ἐπιγραφὴν ἀκόμη. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαριτωμένη «Ἡ πέτρα πωλεῖται.» Εἶναι ἀκατάλληλος, νομίζομεν, ἡ ὁδὸς διὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα.

Χθὲς περὶ ὥραν 2 μ.μ. ἐξώθεν τῶν φυλακῶν τοῦ φρουραρχείου οἱ Παν. Χριστοῦλης, Στ. Στεφανόπουλος καὶ Ἰω. Γαϊτανάρας μετὰ τινος ἀγνώστου, μὴ συλληφθέντος, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν πυροβολητῶν Ἀρ. Ρουμελιώτου καὶ Χ. Φαρφαρὰ διὰ λίθων καὶ ἐτραυμάτισαν αὐτούς κατὰ τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ ἀνωτέρω Στεφανόπουλος ἐπετέθη καὶ κατὰ τοῦ χωροφυλάκου Δελμτζῆ, παρεμβάντος ὅπως τοὺς διαλύσῃ, καὶ συλλαβῶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λαίμου, ἐνῶ οἱ λοιποὶ τὸν ἐτυπῶν διὰ λίθων, θὰ τὸν ἐπινίγειν, ἂν δὲν ἐπρόφθανε νὰ τὸν ἀποσπάσῃ τῶν χειρῶν τοῦ ὁ πρόσδραμῶν ἐνωμοτάρχης κ. Ν. Ροδίτης. Αἰτία δὲ τῆς τοιαύτης συγκρούσεως ἦτον ὅτι οἱ κτυπηθέντες στρατιῶται ἠθέλησαν νὰ οὐρήσωσιν ἐκεῖ πλησίον ὅπου ἤρχίζοντο ὡς ἐμβαλωματα ὑποδημάτων οἱ ἐπιτεθέντες!

Ἐκ Πατρῶν. Ἀτμόπλοιο ἀγγλικὸν Cyreman παρέλαβε διὰ Λίβερπουλ 47,659 κιβώτια καὶ 1300 βαρέλια σταφιδοκάρπου λιτρῶν 1,827,182.

Ὁμοίως ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιο Tripolis παρέλαβε διὰ Λονδίνον 948 βαρέλια καὶ 16,276 κιβώτια σταφιδοκάρπου λιτρῶν 1,561,222.

Παρόραμα. ἐν τῷ κυρίῳ ἀρθρῷ τοῦ χθεσίνου φύλλου παραισέφρησαν τὰ ἐξῆς δύο σπουδαῖα λάθη: Ἐν τῇ πρώ-

τη παραγράφη ἀφῆρη ἢ ἀπόδοσις τῆς δευτέρας προτάσεως, ἔχουσα ὡς ἐξῆς ἢ ἀνταπόκρισις ἐκείνου... διέλαθε τὴν ἐξέταιν προσοχὴν καὶ μελέτην τοῦ τόπου... Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς πρώτης σελίδου, στιχ. ιε. ἐγράφη πρὸς ἀλλήλας σχέσεις τῆς Ἑλλάδος ἀντί: πρὸς ἀλλήλας σχέσεις τῶν δυκήμεων.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Φίλοι Συμπολίται,

Ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κλιὸν ἐκείνον λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις ὄλωσ ἀνεξάρτητος, καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως καὶ πιέσεως τοσοῦτων ἰσχυρῶν, μὲ ἐξέλεξε Δῆμαρχόν του, διὰ τῆς αὐτῆς καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας.

Πλείστα ὅσα ἐγράφησαν κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐφημερίδας, πλείστα ὅσα ἐσυκοφαντῆται ἐγαλειώθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τῶν ἐχόντων σύμπρον νὰ μειώσωσι τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην ἣν τρέφετε πρὸς ἐμέ. Καίτοι πεποιθὼς, ὅτι κατενόησατε εὐθύ: ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐκλογικὸν αὐτὸ τέχνασμα τῶν ἀντιθέτων, ὅπερ μεταχειρίζονται συνήθως πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ὅπως ἀπαρπάσωσι τὰς ψήφους τῶν εὐπιστοτέρων, καὶ ὅτι οὐδόλωσ ἐδώκατε προσοχὴν εἰς τὰ κατ' ἐμοῦ γραφέντα, μ' ὅλα ταῦτα διὰ μακρᾶς ἐκθεσεῖς μου, ἀνήρσασα πάντα τὰ κατ' ἐμοῦ δημοσιευθέντα, ἀποδείξας οὕτω τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον ἐδημοσιεύθησαν. ὀλίγας ἡμέρας, πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Ἀποτεινόμενος ἦδη πρὸς ὑμᾶς, ἐν πάσῃ εὐλεκενείᾳ σὰς διαθεθεῖω μὲθ' ὁρκου τιμῆς, ὅτι οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου καὶ ἐν γνῶσει μου ἐγένετο ἔστω καὶ ἡ παραμικρὰ κατ' ἀρχῆς, διεγειρισθὴν πάντοτε καὶ θέλω καὶ εἰς τὸ μέλλον διαχειρισθῆ τὰ τοῦ Δῆμου, τιμίως καὶ εὐθουειδέτως, σεβόμενος, ἐκτιμῶν, καὶ δικαιοῶν τὰς ψήφους τῶν συνδημῶν μου.

Οὐδὲις βεβαίως ὁ ἀναμάρτητος, τὸ ἐμὸν δὲ ἀμάρτημα, ὅπερ ἀναγνωρίζω, καὶ δημοσίως ἦδη μὲ ὅλον τὸ θάρρος τῆς ἀληθοῦς τιμιάτης ὁμολογῶ, εἶνε, ὅτι ἠναγκάσθην κάποτε, νὰ ἐκτελέσω ἀναγκαιοτάτας καὶ κατεπειγούσας τοῦ Δῆμου ἐργασίας, παραβλέπων ἐνίοτε, τύπους τινάς, τῶν ὁποίων ἢ ἀκριβῆς τήρησις ἤθελε ματαιώσσει αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ μηδενίσει αὐτῶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· τούτο δὲ ἐπραξά ἐνεκα τοῦ ὑπερέτρου ἔσως ζήλου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐμφοροῦμαι πρὸς ἐκτέλεσιν χρησίων Δημοτικῶν ἐργασιῶν.

Ἐπειδὴ δὲ σκοπεῖω νὰ ἀφιερῶσω ἐτι καὶ τὴν παρούσαν τετραετιᾶν δραστηρίως ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας πόλεως, σὰς παρακαλῶ νὰ ἐπιστήσετε μεγάλως τὴν προσοχὴν σας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων, χωρὶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψει τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐπίτηδες δημοσιευόμενα, ὅπως κατορθωθῆ ἡ ἐκλογὴ ἀντιθέτων μου, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἔχω ἀντίπραξιν ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλῷ.

Ἐν Ἀθήναις, 16 Σεπτεμβρίου 1883

Ὁ ἡμέτερος
Δ. Σουτζος

ΦΡΙΚΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Θεσσαλονίκη, 14 Σεπτεμβρίου

Τὸ γυμνάσιόν μας ἐκλείσθη, ἐσφραγίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπεμβάσης κατ' αἴτησιν τῶν μακαρίων προσετώτων τοῦ ἡμετέρου Ἑλληνισμοῦ. Τὰ σχολεῖά μας περικλείουσιν ἦδη ἐν ἑαυτοῖς ἐρημίαν καὶ ἀράχνας. Οἱ ταλαίπωροι θαμῶνές: τῶν συναγελαζόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς κοί τοῖς καφενεῖσι, προβαίνοντες ἐν βήματι ἀμφιβόλω, ἐν κατηρέϊα καὶ σπαρα-

— Νά! αὐτὸ εἶνε πολὺ παράξενο· μήπως αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος ἤθελε νὰ γελάσῃ μὲ σέ ;

— Ἄ μπᾶ ! ἐξ ἐναντίας ἐφαίνετο ὅτι ἐπεθύμει πολὺ νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ... Καὶ ἀφοῦ μοῦ ἔκανε τὸ δῶρον, ἐφυγε δρομαίως διὰ νὰ μὴ μπορέσω νὰ τὸ ἀρνηθῶ.

— Ὁ κύριος μαρκήσιος μοῦ ἐπιτρέπει νὰ τὸν ἐρωτήσω κατὰ τι; ἠρώτησεν ὁ κ. Μπασελίνος, ὅστις ἤκουε τὴν διήγησην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Κλαίρης μετὰ προσοχῆς.

— Ὡ βέβαια ! ἐρωτᾷτέ με, σὰς παρακαλῶ, ἀγαπητέ μου κύριε.

— Τί ἀνθρώπος ἦτο αὐτὸς ὁ κυνηγός ;

— Ἐνας ψηλός, μελαχροινός, μ' ἕνα στακτὶ καπέλλο καὶ μὲ μίαν βλοῦζα.

— Ἄ ! Ἄ ! αὐτὸς εἶνε, ἀνέκραξεν ὁ συμβολαιογράφος. Μπορῶ νὰ σὰς εἶπω λεπτομερείας περὶ τοῦ μυστηριώδους δωρητοῦ. Εἶνε ὁ κύριος Δερβλάυ.

— Ὁ κύριος Δερβλάυ; ἀνέκραξεν ὁ μαρκήσιος, κουκκαλωμένος μὲ μίαν βλοῦζα ὡς χωρικός, καὶ φορῶν ἕνα καπέλλο λαθρεμπόρου; Ἀδύνατον.

— Μὴ λησμονεῖτε, κύριε μαρκήσιε, ὑπέλαβε μειδιῶν ὁ κύριος Μπασελίνος, ὅτι ἡμεῖς ἐδῶ εἰμεθα ἀγροτικοὶ κυνηγοί. Ἐμὲ, ὅστις ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἐνδύομαι εὐπρεπῶς ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ, ἀν μὲ συνητᾷτε εἰς τὸ ἄκρον κανεὸς δάσους, θὰ μ' ἐφοβήσθε. Εἶνε ὁ κύριος Δερβλάυ, μὴ ἀμφιβάλλετε. Καὶ ἀν δὲν τὸν ἀνεγνωρίζα ἀπὸ τὴν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν

7 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 7

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετὰφρασις Δ. Κακλιμάου.

(Συνχ. ἰδ. ἀριθ. 574)

— Δεῦ ξεῖρου. Ἀλλῆθια... προσέβηκεν ὁ μαρκήσιος; βλέπων τὴν ἀδελφὴν του δημοσιοῦσαν. Φαντάσου ὅτι ἀπεπλανήθη ἐν τὰς τὰς γαίας τοῦ Πόντ' Ἀβέον καὶ ἐκεῖ συνήτησα ἄλλον κυνηγόν, ὅστις μοῦ ἔκανε παρατηρήσεις καὶ μ' ἐρώτησε ποῖος εἶμαι μὲ πολλὴν ζωηρότητα καὶ μὲ ἀπειλιτικὸν ὕφος. Ἀλλὰ μόνις ἔμαθε τὸ ὄνομά μου ὅχι μόνον ἐγένεν ἀμέσως συμβιβαστικώτερος, ἀλλὰ ἐφέρθη καὶ πολὺ εὐγενῶς, ἀναγκάσας με σχεδὸν διὰ τῆς βίας νὰ ἀρῶμαι ὅ, τι εἶχεν εἰς τὸν σάκκον μου.

Ξικαρδίῳ ἐλευσιότητι ἐνώπιον τῶν ἀλλοθενῶν συναδέλφων μετ' ἐπιδεικτικῆ καὶ φανατικῆ ζήλου φοιτῶντων εἰς τὰ καλῶς κατηρισμένα καὶ δραστηρίως λειτουργοῦντα καταστήματά των. Ὁ ἅγιος ἡμῶν Μητροπολίτης, οἱ σεβάσμιοι δημογέροντες, οἱ δίκαιοι προσετώτες καὶ οἱ ἐθερμοὶ κομμάτάρχαι καθ' ἐκάστην διασκελιζοῦσι τὴν εἰς τὸ Διοικητήριον ἀγούσαν, συναντῶνται ἐκεῖ μὲ τοὺς κακοκεφάλους ἀντιπροσώπους τῶν Ἰσαφλίδων, καταφέρονται οἱ μὲν κατὰ τῶν δὲ, αἰτοῦσι τὴν ἐξομαλύνσιν τῶν διαφορῶν αὐτῶν, τὴν λύσιν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ζητημάτων παρὰ τοῦ ἰδαρῆ μεδζιλίς... Ζητοῦμεν δικαιοσύνην ! Κάτω ὁ ταραχοποιὸς λαός, κάτω οἱ ριζοσπαστικοὶ κομμάτάρχαι ! Ζήτωσαν οἱ δεσποτικοὶ ! Κάτω οἱ κοσαμπασίδες ! Κάτω οἱ ἀντιδεσποτικοὶ ! Ζήτωσαν τὰ πάθη ! Οὐαὶ ἡμῖν ! !

Δὲν εἶνε πράγματι εὐάρεστος, ὑπερτρισευάρεστος ἢ παρούσα τῶν σχολεικῶν μας, τῶν κοινοτικῶν μας ἐν γένει κατάστασις; — Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει, ἀφ' οὔ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν ἐπεθυμήσαμεν τοιαύτην ἀφ' οὔ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν προῦργομεν εἰς τὸ σημειῖον αὐτὸ τὸ ἐπιζήλον ἀφ' οὔ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐφροντίσαμεν καὶ φροντίζομεν νὰ κατακρημνίσωμεν ἀρδην τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ, ὅπου διδάσκεται ἡ κακοθῆρα καὶ ἡ ἀσέβεια πρὸς τοὺς μεγάλους καὶ σεβαστούς !

Ναι, δέον νὰ καταρροῦσῃ τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ — τὸ μόνον ἐναπολειφθὲν ἡμῖν, — ἔστω καὶ ἀντὶ μεγάλης θυσίας ἀν ἀνηγήρη, ἔστω καὶ ἄλλων τὰ βαλάντια, παρὰ τὰ ἡμέτερα ἀν ἐκενώθησαν καὶ κενοῦνται πρὸς συντήρησίν του, διότι δὲν ὑποφέρομεν νὰ μᾶς καταπατῶσιν οἱ μικροί, οἱ μὴ ὄντες ἀξιοὶ μᾶτε τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν ἡμῶν νὰ λύσωσι. Δέον νὰ κατακρημνισθῆ, νὰ μεταβληθῆ εἰς ἐρείπια, νὰ ἐκλίπῃ παντελῶς ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς ὁ ἀναθεματισμένος αὐτὸς οἶκος τῶν Μουσῶν, καθὼς οὐ θέλει καὶ καλὰ νὰ λειτουργῆ ἀνεξαρτήτως τῶν μεγάλων καὶ εἰς τὴν κυβερνήσιν

τοῦ ἐκάματε, ἢ εὐγενῆς προσφορά, ἢν θὰ σὰς ἔκαμε, θὰ μοῦ ἀφαιρούσε πάντα θυσιαγόν. Αὐτὸς εἶνε !

— Ἀλλὰ πολὺ χαριτωμένος εἶμαι ἐγὼ λοιπόν. Τοῦ εἶπα, ὀμιλῶν περὶ τοῦ ἰδίου, ὅτι εἶνε ἐνοχλητικὸς γείτων... καὶ χίλιαι ἄλλαις ἀνουσίαις.

— Μπορεῖτε νὰ μὴ λάβητε αὐτὸν τὸν κόπον, κύριε μαρκήσιε, καὶ ἐὰν θέλητε νὰ ἀναγγεῖλιτε τὴν ἐπίσκεψίν μου πρὸς τὴν κυρίαν μητέρα σας, θὰ σὰς κάμω γνωστὰ ἐνώπιόν της μερικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ μετριάσουν παραπολὺ τὴν κακὴν ἰδέαν, τὴν ὑποίαν ἐσχματίσατε περὶ τοῦ κ. Δερβλάυ.

— Εὐχαρίστων, ἀπεκρίθη ὁ Ὀκατίβιος, ἀποθέτων τὴν κυνηγετικὴν ἀποσκευὴν του. Αὐτὸς ὁ σιδηρουργὸς ἔχει ἄσιν πολὺ ὅπως πρέπει ἀνθρώπου.

Ἐπειὰ ὁ μαρκήσιος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐπλησίασε τὴν κυρίαν Μπωλιὲ καὶ ἀφοῦ ἐφίλησε τὸ χέρι της.

— Ὁ κύριος Μπασελίνος εἶνε ἐξω, μητέρα, καὶ θέλει νὰ σὰς ἰδῆ.

— Διατί δὲν μ'παίνει; ἠρώτησε ζωηρῶς ἡ μαρκησία. Ἐχω τὸσπν ὠραν ποῦ σὰς ἀκούω νὰ μιλῆτε; τὴ σάλα. Καλημέρα, ἀγαπητὲ Μπασελίνε...

Καὶ ἐπειδὴ ὁ συμβολαιογράφος προσέκλινεν ὅσον τὸ ὀλοστρόγγυλον ἀνάστημά του τῷ τῷ ἐπέτρεπε.

— Μοῦ φέρετε καλὰς εἰδήσεις; προσέβηκεν ἡ μαρκησία. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡ ἔκκρασις τοῦ προσώπου τοῦ

τοῦ ἀναμιγνύονται, ὡς μὴ ὄφελε, ἀνθρώποι μηδαμινῆς ἐπισημότητος, ἀνθρώποι μόνις τὴν χθὲς τὸν κόσμον γνωρίσαντες, ἀνθρώποι κατέχοντες θέσιν καὶ περιουσίαν ἀσημάτων !

Δέον τὰ σχολεῖα ἡμῶν νὰ μένωσι διὰ παντός κεκλεισμένα, ὑπὸ τῆς ἀρχῆς πεφραγμένα, ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας περιεσωσμένα, ὡς αἰσχρὸν καταγῶγιον καὶ ἐνδιαίτημα ἀλητηρίων, ὡς ἀγρεῖος οἶκος κακούργου χρεωκόπου ναι, ἐνόσω μᾶς διαφιλονεικοῦσι τὰ πρωτεία, τὰ ἀνέκαθεν ἡμῖν μόνις ἀνήκοντα !

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων τοῦ Βορρᾶ καὶ τῆς Δύσεως ! Ρουμάνοι καὶ Βούλγαροι καὶ Παπισταὶ καὶ Εὐαγγελικοὶ καὶ Αὐστριακοὶ ! Δράμετε ἐνταῦθα καὶ συνθλίψατε τὴν Μακεδονίαν εἰς τὰς παγετώδεις ὑμῶν ἀγκάλας, διότι ἐσέσθη πλέον ἐκεῖ ὁ ἑλληνικὸς σπινθὴρ, ὃν ἐφοβείσθε ὁ ἑλληνικὸς σπινθὴρ, ὅστις, ἀν ἤθελε, ἡμῶν νὰ ἀνάψῃ φοβερὰν φλόγα καὶ σὰς κατακαύσῃ ἐσέσθη αὐτὸς ὑπὸ τὸν κρῦον καὶ ἰσόβλον σείλον τῶν παθῶν μας... Δράμετε λάθροισι, ἐπιπέσατε, ὡς γῦπες τῶν χωρῶν σας, καὶ κατασπαράξατε ἀνενόχλητοι τὴν Μακεδονίαν διὰ τῶν γαμψῶν ὀνύχων σας. — Σεῖς δὲ, πάθη μας, παγύνατε τότε ! — Στήσατε, ὦ φίλοι προπαγανδισταὶ, τὴν ἔδραν ὑμῶν ἐν μέσῃ Θεσσαλονικῇ, ἀνοίξατε τὰς βίβλους σας, ἀνοίξατε τὰ ἀνεξάντηλα βαλάντια σας, διασκορπίσατε ἀφειδῶς τὸ δέλεαρ, σπείρατε τὰ ζιζάνια, τὸν εὐεργετικὸν σπόρον σας ! Φθειρατέ μας, φουτίσατέ μας, ἐκπατρίσατέ μας, ἐκφυλίσατέ μας ! !

Ἀδελφὲν λάε Μακεδονίας, κλαῖτε ! (Μέλλεις νὰ κλύης μετ' ὀλίγον τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, τὴν κεραλὴν σου ὑπὸ τὰς νευρώδεις χεῖρας τοῦ Ἰησοῦτου, διότι ἐστερηθῆς, ταλαίπωρε, ἀξίου προστάτον καὶ ὀδηγοῦ· διότι οἱ πνευματικοὶ σου πατέρες περὶ ἄλλα μεριμνῶντες καὶ τυρβαζόντες, ἐγκατέλειψαν σε ἔρημον καὶ ἀπροστάτευτον ἐξω τῶν σιγηλῶν τοίχων τῆς ἐκκλησίας, τῆς ὠρίσθησαν φρουροὶ !

Μπασελίνου μετεβλήθη ἀπὸ μειδιώσης εἰς μελαγχολικὴν. Καὶ ὑπεκφεύγων τὴν ἐρώτησιν, τὴν ὁποίαν ἡ εὐγενῆς πελάτις του τῷ ἀπηύθυνεν, ὁ συμβολαιογράφος ἀπήντησεν σοβαρῶς:

— Σὰς φέρω εἰδήσεις, μάλιστα, κυρία μαρκησία.

Καὶ ὅσει ἐπέειγετο νὰ ἔλθῃ εἰς ἄλλην, σιερὰν ἰδέαν.

— Ἐπὶ γὰρ σήμερον εἰς τὸ Πόντ' Ἀβέον καὶ εἶδον τὸν κ. Δερβλάυ. Ὅλαι αἱ ἀναφανείσαι ἀνωμαλία καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ κοινὰ ὄρια τῶν κτημάτων σας ἐξομαλύνθησαν. Ὁ ἐντιμος φίλος μου δέχεται ὄλους τοὺς ὄρους, τοὺς ὁποῖους σεῖς θὰ παραδεχθῆτε, καὶ εἶνε εὐτυχῆς· τιθέμενος ὑπὸ τὴν διάθεσιν σας.

— Ἀλλὰ τότε, ἀπήντησεν ἡ μαρκησία μὲ ἐλαφρὸν ὕφος στενοχωρίας, δὲν ἔχομεν κανένα ὄρον. Ἀφοῦ δὲ θὰ συμβιβάσθωμεν, δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην οὔτε νικητῆς οὔτε νενικημένους. Τὸ πρᾶγμα θὰ λυθῆ ἀπὸ σας, ἀγαπητέ μου Μπασελίνε, καὶ ὅ,τι κάνετε εἶνε καλὰ καμωμένο.

— Ἰδοὺ μία λύσις ἡ ὁποία μὲ κατευχαριστεῖ, καὶ εἶμαι εὐτυχῆς διότι ἀποκατεστάθη ἡ εἰρήνη μεταξὺ τοῦ ἐργοστασίου καὶ τοῦ φρουρίου. Δὲν μᾶς μένει δὲ ἄλλο τίποτε ἢ ἡ ὑπογραφὴ τῶν προκαταρκτικῶν ἐγγράφων. Καὶ πρὸς τοῦτο ὁ κ. Δερβλάυ ἔχει τὴν πρόθεσιν νὰ παρουσιάσῃ μετὰ τῆς δεσποινίδος Σουσάννης, τῆς ἀδελφῆς του, ἵνα σὰς προσφέρῃ τὰ σεβάσματά του, κυρία μαρκησία, ἐὰν δὲ λάβετε τὴν καλοσύνην νὰ ἐπιδοκιμάσετε...

— Βέβαια, ἔς ἔλθῃ. Θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ ἰδῶ ἐπὶ

σέλωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐν γένει μᾶς ἀπήλλαξε τῆς παρουσίας ὄντων ἐπιφοβῶν καὶ λυμαινομένων ἐπὶ χρόνον τὴν κοινωνίαν μας. Ἐν τῇ ἑλλείψει ἀστυνομίας ἐνεργεῖ πᾶν τὸ δυνατόν πρὸς ἰσχυρίαν τοῦ τόπου, καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἐν ἀληθείᾳ, ὅτι ἐστὶ σχεδὸν πρωτοφανὴς ἡ τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου ἐνέργεια τῶν ἀνατεθέντων αὐτοῦ καθηκόντων. Οἱ περὶ αὐτὸν Εὐζῶνοι καὶ ὀπλίται, ὑπὸ τούτου ὀδηγούμενοι, διαπράττουσι θαυμάσια. Συμβαίνει μὲν ἐν τῇ συλλήψει τῶν ἐνταλματιῶν καὶ φυγοδίκων νὰ γίνεται παρενόησις καὶ νὰ συλλαμβάνωνται ἀθῶοι· ἀλλ' αὕτη προέρχεται ἐξ ἐσφαλμένης ὑποδείξεως τῶν προσώπων, καὶ παραίτιοι τῶν παραπόνων εἰσιν οἱ καταδείκται. Βεβαίως γινώσκονται ἐν περιστάσει τοιαύταις παράπονα, ἀλλὰ τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα καὶ ἡ εὐκρινὴς ἐνέργεια συγχωροῦσι ταῦτα· διότι καὶ τὰ χαρτοπαίγνια περιορίσθησαν, καὶ οἱ ἀσυνεῖδοτοι ὀπλοφόροι τὰ μισαφόνα ὄπλα τῶν ἐκρυψαν, καὶ ἐν ὀλίγαις λέξεσι ἐλπίζεται νὰ ἐπέλθῃ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐν τῷ τόπῳ, αἰτινες ἐχαλαρώθησαν ἕνεκεν τῆς ἑλλείψεως τῆς ἀστυνομίας. Ἐν ἄνωτέρῳ ἔγραψα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κ. Ρεῖζῆ καὶ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ὑποστηρίζουσης αὐτὸν ὅσον αὕτῃ ἀνάγεται.

Ἐνταῦθα ἔχομεν καὶ νέον εἶδος κυνηγεσίας. Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγιάκκη κυνήγος τις ὑποθέτων τὸν σιδηρόδρομον διὰ τὸ μυθολογικὸν ὄρνεον Ρῶκ ἀπεπειράτο νὰ τὸ φονεύσῃ, καὶ ἔρριπτε βολὰς κατὰ τῆς διερχομένης ἐκεῖθεν ἀμαξοστοιχίας. Καὶ τὸ μὲν ὄρνεον δὲν ἠδυνήθη νὰ φονεύσῃ, ἐπλήρωσεν ὁμως τὸν πόδα δυστυχῆ ἐπιβάτην, τὸ ὅποιον μαθὼν ἐλυπήθη, διότι, ὡς ἔλεγεν, ἐπίστευσεν, ὅτι τὸ ὄρνεον τοῦτο δὲν μετέφερεν ἀνθρώπους.

Ἐνεκὰ τῶν βρογῶν τὸ Κατάκλιον κατέστη ἀληθὲς τέναγος· ἀναδίδον δυσώσεις ἀναθυμιάσεις ἕνεκα καὶ τῶν διαιωμένων ἐκεῖσε ἀγέλων χείρων. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ Τσακωνοπούλου δοθεῖσαι διαταγαὶ περὶ ἀπελάσεως ἐκεῖθεν τῶν ζῶων τούτων, θὰ ἐκτελεσθῶσι· διότι εἶναι ἀδίκον ἕνεκα τούτου νὰ ὑποφέρωμεν. Μᾶς ἀρκεῖ ἡ λάσπη. Σημειώσατε δὲ, ὅτι εἰς τὸ ἐπίνειον τοῦτο δι' ὃ εἰδωπάνηθησαν τόσα, δὲν ὑπάρχει εἰς φανὸς τὴν νύκτα, ὅπως μὴ ἐνθαρρύνωνται ἐκ τοῦ σκότους οἱ νυκτοκλέπται, καὶ οἱ λαθρέμποροι· διότι ὅσον δραστηριότητα καὶ ἀν δεικνύῃ ὁ τελῶνης κ. Βλασσαρίδης δὲν δύναται ἐν τοιαύτῃ καταστάσει βεβαίως νὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δύναμαι πεποιθῶτως νὰ ἐκφράσω τῷ κ. τελῶνι εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἀξιοπαλίῳ αὐτοῦ συμπεριφορᾷ, καὶ ταῖς εὐκολαῖς, ἃς παρέχει εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἡλεῖος

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πιθηκολατρεία. Ἡ Μπεναρὲς εἶνε ἡ Ἁγία Πόλις τῶν Ἰνδιῶν. Ὅτι εἶνε ἡ Μέκκα διὰ τοὺς Μωαμεθανούς, ἡ Κερβελά διὰ τοὺς Σχίτας, ἡ Ρώμη διὰ τοὺς Καθολικούς, ἡ Ἱερουσαλήμ δι' ἡμᾶς, εἶνε ἡ Μπεναρὲς διὰ τοὺς Ἰνδοὺς. Κατ' ἔτος μεταβαίνουν ἐκεῖ προσκυνηταί, ὅπως καθ' ἡμέραν μεταβαίνουν εἰς τὸ ἅγιασμα τῆς Ζωοδόγου Πηγῆς εἰς Κων(νού)πολιν, καὶ ἀμάζονται οἱ πιστοὶ Ἰνδοὶ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Γάγγου. Δένε περὶ τοῦ νεροῦ αὐτοῦ, ὅτι καθαίρει ὅλας τὰς ἀμαρτίας ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ὅπως τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τοῦ σώματος. Εἶνε καθ' αὐτὴν παπαδούπολις, ὅλοι οἱ Βραχμάνες ἐκεῖ κατοικοῦσι. Πλήθος καῶν, μὲ ταῖς εὐμορφῆς ζωογλυφαῖς τῶν, μεταξὺ δὲ τούτων τὸ μέγα τέμενος Ἀρουστεριπέ, ἡ Ἁγία

Σοφία τοῦ Ἰνδικοῦ κόσμου, μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα ρυθμοῦ ἑλληνογοτθικοῦ. Πλησίον αὐτοῦ εἶνε ὁ χρυσαῦς ναὸς, τοῦ ὁποῦ το ἑσπεριτικὸν εἶνε μὲ ἀληθῆ χρυσὸν στρωμένον, ὥστε ἡ ὀλη ἀξία του ὑπερβαίνει τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἑκατομμυρίων. Ἄλλ' ὁ ἐθνικώτερος Ναὸς ἐν Μπεναρὲς εἶνε ὁ πιθηκοναὸς, μάλιστα πιθηκοναὸς. Καὶ μὴ νομίσητε ὅτι οἱ Ἰνδοὶ εἶνε τὸ μωρότερον τῶν ἐθνῶν ἀπ' ἐναντίας εἶνε τὸ σοφώτερον. Ἄλλὰ τί ἀξιολατρευτώτερον ἀπὸ τὸν πιθηκον; χωρὶς νὰ ἦνε ἄνθρωπος, κάμνει τὸν ἄνθρωπον χωρὶς νὰ ἦνε ζῶον, κάμνει τὸ ζῶον. Ὑψος ἐγωῖσμοῦ καὶ μετριοφροσύνης. Διὰ τοὺς Ἰνδοὺς οἱ πιθηκες, ζῶντες ἐντὸς τοῦ δάσους τῆς Δούργας, εἶνε τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Λατρεία θερμῆ ἀναπέμπεται πρὸς αὐτοὺς, λατρεία δακρυστάλακτος, διότι ἀπὸ αὐτοῦ περιμένει ὁ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἄρσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ἀναρίθμητοι πιθηκες μετοικοῦσιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἀναρριχῶνται τῆς κολῶνας, ἐνθρονίζονται εἰς τὸ τέμπλον, κρεμῶνται εἰς τῆς καμπάνες, τρυπώνουσι, ζαπλόνονται, ὀρθοστατοῦσι, χαιρετῶσι, κοιμῶνται. Ἡ εἰκὼν τὴν ὅποιαν ἔχομεν ἀπέναντι ἡμῶν ἐκ τοῦ τελευταίου φυλλαδίου τοῦ Ἐνδιαφερόντος Φύλλου τῆς Βιέννης εἶνε περιεργατῆ. Εὐφρέστερα μούτρα τῇ ἀληθείᾳ δὲν βλέπομεν πολὺ συχνὰ μεταξὺ τῶν διπλάδιων. Ὅλοι φαίνονται κοροῦδαῖοντες τοὺς λάτρεις αὐτῶν. Ὅλοι νομίζεις κρυπολογεῖν μὲ τὴν μωρίαν τῶν υπερτέρων αὐτῶν ἀνθρώπων. Μητέρες ἔχουσι παιδιὰ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν. Πιθηκοὶ ὀρθοὶ ποιῶντες ρεθερέντας χαριστέρας ἀκολούθων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Καὶ ἡ Λαυμαργία ζωγραφημένη εἰς ὅλας τὰς φυσιογνωμίας. Οἱ δὲ ἱερεῖς τροφοδοτοῦντες ἄλλην αὐτὴν τὴν ἀπληστίαν. Ἡ τροφή τῶν ἄλλως τε δὲν κοστίζει τίποτε εἰς τοὺς ἱερεῖς· ἃς εἶνε καλὰ οἱ προσκυνηταί, ὅλοι πηγαῖον φοροῦμενοι μὲ ἄδωρα καὶ ἐπισκέπτονται τὸν ναὸν χιλιάδες καθ' ἑκάστην. Φαντασθῆτε πλέον τὸν βασιλεύοντα θόρουβον. Ἀφοῦ καλογορτάσουν, ἀρχίζουν καὶ θορυβοῦν, φωνάζουν, συρίζουν, μόνον τοῦ δὲν γελοῦν φανερά, διότι αὐτὸ τὸ κάμνουν ἀπὸ μέσα τους. Κατόπιν πιάνονται ἀναμεταξύ τους, ὡς θεοὶ ὅπου εἶνε.

Ὅλα αὐτὰ διόλου παράξενα δὲν μᾶς φαίνονται, διότι δὲν γνωρίζομεν ἄλλον τόπον γνησιωτέρας πιθηκολατρείας, εἰμὴ τὰς Ἀθήνας. Ἄν θέλετε ἐρωτήσατε καὶ τὸν κ. Τρικούπην.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Κοπευχάγη, 28 Σεπτεμβρίου. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον. Ὁ Ἰσάρος δὲν θ' ἀναχωρήσῃ εἰμὴ τὴν 11ην τοῦ Ὀκτωβρίου.

Παρίσιοι, 28 Σεπτεμβρίου. Φήμη διεδόθη ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀνεχώρησεν incognito ἐκ Βοσφίας διὰ Βιέννην.

Φ ΟΙΤΗΤΗΣ ἐκ Θράκης, ἀριστα κατηρτισμένος, τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου Ἀδριανουπόλεως καὶ φέρων πλείστα συστατικά τοῦ ἠθικωτάτου χαρακτήρος του ζητεῖ οἰκογένειαν ἐν ἣ νὰ διδάσκῃ διατελῶν οἰκότροφος ἢ διεύθυνσις εἰς τὸ γράφειόν μας.

Ο Ιατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετόκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σοκράτους οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὀπισθεν τῆς Διμαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7-8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2-4 μ. μ.**